

ciężarów wojskowych pudów 43,258,708, drzewa budowlane i materiałów drzewnych pudów 7,361,374, maki i zboża sziatowane pudów 266,277, wapna 3,029,910, węgla kamiennych pud. 20,153,227, maszyn i tenderów 110, wagonów 116, koni 3,724, wołów i krów 3,331, cieląt 185, owiec 2,303, nierogacizny 61,101, drobiu 1,789, psów 1,942.

Ostateczne rezultaty eksploatacji roku 1873 były następujące: dochód wyniósł rs. 4,258,378 kop. 21 1/2; rozchód wyniósł rs. 2,024,430 kop. 45 1/2; przeto pozostało rs. 2,233,947 kop. 76. Z tego straciwszy: a) opłatę roczną uiszczaną rządowi rs. 250,000; b) na procenta i amortyzację obligacji serii I-ej, II-ej, III-ej i IV-ej rs. 711,505 kop. 15, razem rs. 961,505 kop. 15, pozostaje rs. 1,272,442 kop. 61. Odliczając: 1) na fundusz rezerwy 3%; 2) na amortyzację akcji 1/2% od kapitału akcyjnego sumę rs. 100,673 kop. 28, pozostaje rs. 1,171,769 kop. 33. Z powyższego funduszu przypada na tantjeme dla dyrekcji 1% rs. 11,717 kop. 69. Zostaje rs. 1,160,051 kop. 64; dodawszy pozostałość funduszu dywidendy rs. 3,501 kop. 38 1/2, zysk czysty wynosi rs. 1,163,558 kop. 02 1/2.

W dalszym ciągu ogłoszenia o większych wygranych w 5-iej Klasie 122-iej Loterii Klasycznej przypadłych, podaje się do publicznej wiadomości, iż w dniu wczorajszym odciągnięto 700 numerów, z których N-ra: 21,602 wygrał rs. 1,000, N-ra: 2,596 i 5,599 po rs. 500; a N-ra: 1,442, 3,926, 4,537, 7,755, 12,649, 16,499 i 19,312 po rs. 200. Dokończenie ciągnięcia odbywa się w dniu dzisiejszym, od godziny 10-iej z rana.

Warszawska Gazeta Policyjna zamieszcza następujące wypadki miejskie:

W dniu onegdajszym, w cyrkule Powązkowskim, w domu pod N. 16 przy ulicy Smocznej, w suterynach w mieszkaniu Jana Gurskiego cieśli, w skutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem, zapaliła się pościel, lecz ogień natychmiast przez mieszkańców, bez żadnych następstw ugaszonym został.

W cyrkule Wolskim, w domu pod N. 32 przy ulicy Krolewskiej, Franciszek Dwojakowski, wyrobnik, będąc w stanie pijanym, spadł ze schodów do piwnicy i strłukł głowę.

W cyrkule Jerolimskim, w domu pod N. 24 przy ulicy Słiskiej, Hana Sztertas wyrobniça, w skutek nieostrożności oparzyła mlekiem gorącym czteroletniemu synowi swemu Lewkowi, twarz, szyję i rękę lewą.

W cyrkule Łazienkowskim, na ulicy Nowy-Swiat Kuzmin dorozkarcz, z powodu przechylecia się ku ryzostkowi ekwipaży, spadł z koźła na bruk i wywichnął prawą nogę.

Tydzień giełdowy. Mimo tygodnia jarmarków na węgla, mimo tygodnia dojrzenia kuponów, mimo masy gotówki na wszystkich giełdach, zastój w interesach jeszcze bardziej się uwidocznił, niż w zaprzęszonym tygodniu. Producenti węgla nie zdołali spieniężyć całej ilości dowozów, albo uskuteczniłi sprzedaż bardzo dotkliwą obniżką (po części tego przyczyną zlikwidowanie banków za granicą, a przez to ograniczenie kredytów) posiadacze zaś kuponów z trudnością mogą je kapitalizować, bo przy takim zastoju papiery procentowe się kryją; z jednej więc strony brak kupujących na węgla, z drugiej brak sprzedawców na papiery gwarantowane uczynił ruch giełdowy ostrożnym i ociężałym. Jedyne poprawa waluty krajowej postępuje niezachwianie.

Likwidacja ostatnich dni miesiąca maja wywołała wprawdzie ruch ożywiony na giełdzie petersburskiej, który pochodził zapewne z potrzeby pokrycia umów wczesniejszych i zarazem dla uprzedzenia możliwej większej wyższości; skoro jednak termin likwidacyjny przeminał, nastąpiła apatia ogólna. Wekalę ciągle były ofiarowane w takiej masie, że w końcu zabrakło kupujących.

W obec korzystnych notowań wekslowych z Petersburga i Berlina, giełda tutejsza i w upłynionym tygodniu utrzymała postępek ku poprawie waluty krajowej. Na początku tygodnia Berlin długi płacono 107,05, krótki 106,97 1/2, Gdańsk długi 106,95; Londyn długi 7,23, krótki 7,23 1/2, Paryż 86,70, Wiedeń krótki 97,12 1/2, w końcu zaś Berlin długi 106,97 1/2, krótki 106,65, Gdańsk długi 106,90, krótki 106,57 1/2, Londyn długi 7,21, krótki 7,22, Paryż 86,65, Wiedeń krótki 95,85. Petersburg długi stale ofiarują po 5 1/4 do 5 1/2 procent dyskonta.

Najwięcej kupowano Londynu i Paryża, tak na potrzebę miejscową, jako i na zwrot sum subskrypcyjnych. Akcje kolei żelaznych mało przedstawiały obrotów; tylko fabryczno-łódzkie płacono po 100. Za akcje banku dyskontowego płacono na początek 220 w końcu 218. Za listy zastawne ziemskie 4% procentowej emisji płacono stale po 93,90, II-ej emisji 93,05, za 5-procentowe płacono w końcu tygodnia 92,25 do 92,30; nabywców pokazuje się więcej, niż sprzedających. Za listy zastawne miasta Warszawy I-ej serii żądają 88,50, II-ej 87,50. Listy likwidacyjne, na początek tygodnia płacone 77,38 podwyższyły się o 15 kop. Bilety procentowe mają pokup, po 97,50 a metaliki po 100 1/2 i wyżej. Listy zastawne rosyjskie są ofiarowane po 102. Najwięcej sprzedano listów zastawnych 5-procentowych i likwidacyjnych. Pożyczki premiove w ostatnich dniach były ofiarowane I-a po 174, II-ga po 171. (Gaz. Hand.)

Z INNYCH GUBERNIJ.

Dnia 30 maja miało miejsce odsłonięcie i poświęcenie pomnika dla Cesarza Piotra Wielkiego, wzniesionego na wyspie Grossholm, niedaleko Narwy, z inicjatywy i kosztem kilkunastu osób prywatnych, mieszkańców Narwy.

Wyspa Grossholm znajduje się na rzece Narwie, o pięć wiorst od m. Narwy i należy do gubernji Estlandzkiej. Według zachowanej tradycji, na wyspie Grossholm stał namiot Piotra I. podczas oblężenia Narwy przez wojska ruskie w 1699 roku. Obecnie wyspa należy do barona Armshofena.

Pomnik postawiony jest nad brzegiem rzeki, na wyniosłej równinie, ocienionej odwiecznymi drzewami. Stanowi go żelazny, wymalowany na szary marmur, obelisk, stojący na kamiennym piedestale o trzech stopniach. Wierzchołek obelisku ozdobiony jest orłem. Wysokość pomnika z piedestalem i orłem wynosi półtora łokcia.

Na boku obelisku, obróconym ku gubernji Estlandzkiej, jest napis: „Dwustolecie Piotra I. 30 maja 1672—30 maja 1872”. Na przeciwnym boku, obróconym ku gubernji Petersburgskiej: „Wzniesiony na pamiątkę jubileuszu dwustolecia Piotra I. Wielkiego Przekształciela Rosji”. Potem następują nazwiska czterestu osób, które wzniosły pomnik.

Ponieważ tego samego dnia odbywało się w Narwie odsłonięcie drugiego pomnika dla Cesarza Piotra I., wzniesionego na rynku, naprzeciwko magistratu, kosztem gminy miejskiej, przeto poświęcenie pomnika na wyspie Grossholm, wyznaczone było dopiero na godzinę 3 po południu, po ukończeniu uroczystości miejskiej. Na tę chwilę wyspa Grossholm napełniła się licznymi gośćmi, tak z miasta, jak i z okolicznych wsi. Pomnik był ozdobiony kwiatami, równiną przybrana w flagi i chorągiewki, a na jednym z starych dębów umieszczony był portret Piotra Wielkiego, malowany za jego życia.

W rozpięciu w pewnej odległości od pomnika namioście, gospodarze uroczystości podejmowali obecnych śniadaniem. Pierwszy toast za zdrowie Najjaśniejszego Pana, przyjęty został długo nieumilkającym „hura”. Nabożeństwu za wieczny odpoczynek Cesarza Piotra I. Ojca Ojczyzny, towarzyszyły pobożne modlitwy licznego tłumu, zebranego w namioście i na około niego.

Ponieważ ku wieczorowi pogoda była przeliczna, przeto na wyspie Grossholm długo jeszcze pozostawała publiczność, zadowolona z tego, że wyspa ta, najulubieńsze miejsce przechadzki mieszkańców Narwy, została przyzodobiona pomnikiem dla Wielkiego Monarchy, od czasów którego Narwa stała się miastem ruskim.

Dnia 6 czerwca, raczył przybyć do Kronsztadu, parowym jachtem „Strielna”, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Jenerał-Admirał Konstanty Mikolajewicz, z Najdostojniejszymi dziećmi swojemi, Ich Cesarzskimi Wysokościami Wielkimi Książętami Konstantym, Dymitre i Waclawem-Konstantynowiczami, którzy udają się, jak donosi dziennik Kronszt. Wiestn., na żegluga do oddziału szkoły marynarki. Statki oddziału stały już z gotową parą. Zwiędziwszy korwetę „Wariat”, która zaczęła w obecności Jego Cesarzkiej Wysokości podnosić kotwicę, Wielki Książę Jenerał-Admirał raczył udać się na cleeper „Zemczug”. Ostatni także podniósł kotwicę w obecności Jego Cesarzkiej Wysokości i zbliżywszy się do korwety „Wariat”, która powróciła z podróży na około świata, zatrzymał się. Wielki Książę na parowej szalupie „Pitczka”, przybił do korwety. Obszedłszy ją i obejrzawszy w wszystkich szczegółach, Jego Cesarzka Wysokość raczył wynurzyć swe zadowolnienie z powodu wykwintnego stanu korwety i rozkazał rozwinąć żagle, co wykonane było w 2 1/4 minuty. Następnie zabębnił na alarm. Obydwa te manewry, oprócz dokładności i szybkości, wykonane były z znakomitą cichością i porządkiem. Po mustrze artyleryjskiej, zwinęto żagle i Jego Cesarzka Wysokość o godzinie 8 1/4 wieczorem, raczył udać się przez wrota kupieckie do domu głównego dowódcy.

Dnia 4 czerwca odwiedził Kronsztad i ogładał jego ciekawości poseł Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, p. Jewell, z dwoma córkami i żoną, składającą z konsula Stanów Zjednoczonych w St. Petersburgu, jenerala Pomouth i pp. Branta i Masternana (angiłków).

Pogrzeb zwłok jenerał-feldmarszałka hr. Berga, odbył się, jak donosi Gaz. Ryjska, w Kortenhofie, w parafji Schwaneburskiej. Ponieważ wszystkie honory oddane już były nieboszczykowi w Petersburgu, gdzie hrabia Berg zakonczył życie, przeto pochowanie jego zwłok w grobie rodzinnym nosiło cechę prywatną. Krewni i przyjaciele zmarłego, oraz członkowie szlachty liflandzkiej i przedstawiciele włościan z majątków zmarłego, przeprowadzali trumnę z kaplicy do grobu, gdzie kaznodzieja miejscowy miał mowę pogrzebową, najprzód w języku niemieckim, a następnie w łotyszkim. W tej mowie kaznodzieja w krótkości skreślił życie zmarłego, oraz wskazał, jako rys charakterystyczny tegoż życia, wierność, z jaką nieboszczyk służył trzem monarchom. W imieniu szlachty liflandzkiej miał mowę pożegnalną landrat Kolen. Pogrzeb zakonczył się odśpiewaniem modlitwy.

Dziennik Ryjsk. Wiestn. powiada, że 12 maja mieszkańcy Rygi mieli sposobność widzenia rzadkiego obrzędu. W dniu tym, 26 ewangelików, przyjęło na Nowej tamie, naprzeciwko Carskiego ogrodu, chrzest baptystów. Neofici—mężczyźni i kobiety, należący do powierzonej do klasy robotników fabrycznych. Ubrani w białe koszule i w białe szaty, weszli oni do Dzwiny, zostali przyjęci przez duchownego nowej wiary i zanurzeni w wodę. Wielu ludu znajdowało się przy tym chrzcie. Według gazety łotyskiej, Balt. Wiestn., gmina baptystów w ostatnich czasach znacznie powiększyła się w Rydze, przez wstąpienie do niej nowych członków.

Należy tu nadmienić, że nazwa baptystów, jest wspólna dla sekt chrześcijańskich odrzucających chrzest dzieci i uznających za właściwy tylko chrzest dorosłych. Gminy ich znajdują się przeważnie w Anglii, Niemczech i Ameryce Północnej, a jedna tylko w Danji. W Anglii liczą baptystów około 200,000, a w Ameryce Północnej około 5 milionów. Obrzęd chrztu dorosłych zależy na tem, że w wpół obnazyjony neofita zanurzany jest trzy razy w strumieniu lub innej otwartej wodzie, co dokonywa ksiądz.

Odeski Wiestnik donosi, że dwutygodniowy brak deszczu zaczyna niepokoić gospodarzy wiejskich pod względem zasiewów, którym taka susza może moeno zaszkodzić. Chociaż 2-go czerwca, rano, padał dość silny deszcz, lecz trwał zbyt krótko, aby przyniósł pożytek zasiewom.

W Nikolajewskim Wiestniku czytamy, że 31-go maja, szkuna „Noworosyjsk”, z Nikolajewa, udała się do Sewastopola, z członkami ekspedycji chronometrycznej, dla dokonania związku portów ruskich z tureckimi.

Symferopol. W kwietniu r. b., symferopolski kupiec 2-iej gildji, żyd Iehel Lejzerow Kraewarski, ofiarował na korzyść pierwszoklasowego chersońskiego Włodzimierskiego klasztoru należący do niego folwark w pobliżu m. Sewastopola, zawierający w sobie 600 sażeni dobrej ziemi i 22 dziesiątyn nieużytków, wartosci 3,000 rubli. Grunt ten dotyka klasztoru i stanowią w jego własności szachownice. Gdyby właściciel takowego chciał wyciągnąć swe zyski z tej okolicy, to nabycie owego działu drogoby klasztor kosztowałoby. Wspaniałomyślny żyd nie tylko nie skorzystał z swego dogodnego położenia, lecz jeszcze doznał wielu nieprzyjemności w łonie swej rodziny i gminy,

podarowawszy klasztorowi prawosławnemu ów dział, o posiadanie którego usilnie starali się jego jednowiercy, ofiarując mu znaczne pieniądze. Powiadają, iż cena tego działu przy konkurencji mogła dojść do 10,000 rubli.

Wiosna wywarła dobre wrażenie na dotkniętych głodem mieszkańcach gub. Samarskiej, jak piszą z Samary Birżewyja Wiedomości. Twarze włościan rozjaśniają się. O czasie terazniejszym mówią wesoło, albowiem teraz jest ciepło i nie tak trudno walczyć z biedą. Zasię obecnie chociaż i niewielki, lecz przy urodzaju, da możność zasiania więcej, aniżeli w 1873 roku. Postawic zaś gospodarstwo na tej stopie, na jakiej było przed 3—4 lata, spodziewają się nie weześnie jak za 7—9 lat. Obecnie trudno znaleźć na wsi jaje kurze. Włościanie mało wierzą, a powiększej części wcale nie wierzą, aby można było uskutecznić sztuczną irygację zboża; wyobrażają oni sobie, że irygować można tylko ogrrody i to nie wielkie, a nie nasz step nieprzejrany.

O zmianie obowiązującego porządku ustalenia praw do dóbr nieruchomości i wprowadzeniu systemu hipotecznego.

II. Instytucje hipoteczne i czynności hipoteczne.

12. Sporządzenie projektu aktu ustalenia. (Dalszy ciąg *)

Ułatwienie formalności w sporządzaniu i zatwierdzeniu aktów dotyczących własności gruntowej, niezbędne jest, nie tylko w interesie osób prywatnych, dla największej o ile można w tym względzie dogodności, zmniejszenia rozchodów i uniknięcia straty czasu, lecz i w interesie rządu, który dąży do usunięcia niepewności praw do majątków nieruchomości, nie tylko w widokach podwyższenia dochodu z opłat, lecz i dla osiągnięcia wielu innych ważnych celów politycznych. Czem dogodniejszemu będzie dla osób prywatnych uzyskanie zatwierdzenia swych praw do majątków nieruchomości, tem bardziej wzniesie się wartość majątków i dochód skarbu z opłat stęplowych, kancelaryjnych i hipotecznych i tem prędzej będą osiągnięte cele Rządu, uwarunkowane usunięciem niepewności praw do majątków nieruchomości.

Przed wprowadzeniem ustawy o notariacie, kiedy kancelarje hipoteczne istniały nie tylko przy izbach cywilnych, lecz i przy sądach powiatowych, magistratach i innych sądach pierwszej instancji i kiedy sam porządek zawierania aktów hipotecznych był daleko łatwiejszy i prostszy niż obecnie istniejący, Rząd stale musiał przedsiębrać środki, żeby zapobiegać i tamować uchylanie się osób prywatnych od ustalenia swych praw do dóbr nieruchomości. Fakt ten potwierdzają trzy uwagi do art. 1,684 części 1 T. X., dowodzące że środki Rządu w tym względzie pozostawały bez pożądanego skutku. Bezskuteczność podobnych środków nie może być objaśniona przez samo zyczenie właścicieli uchylania się od płacenia ustanowionych opłat. Pomimo całej znacznej wysokości tych opłat, większa część właścicieli, nie posiadająca natenczas aktów hipotecznych, uchylała się od sporządzenia tych aktów głównie dla uniknięcia rozchodów połączonych z przejazdami na miejsce sporządzenia aktów i straty czasu potrzebnego dla ukończenia formalności sporządzenia aktu, dla przyspieszenia którego robione były nowe niejawne i niedozwolone przez prawo rozechody. Suma tych wszystkich rozchodów przenosiła czasem w dwójnasób i w trójnasób rozmiar pobieranych na rzecz skarbu opłat.

Przy braku u nas młodszych notariuszów, liczba których nie może znacznie powiększyć się w krótkim czasie, dopuszczane w kształcie wyjątku sporządzanie aktów notarialnie będzie się zdarzać chyba tylko dla rzadkich wypadków wyjątkowych, w których sporządzenie aktów u notariusza nie będzie połączone dla osób prywatnych ani z przejazdami, ani z znaczną stratą czasu i pieniędzy. Ułatwienie to stanie się powszechnem i dostępnem dla wszystkich dopiero wtedy, kiedy w każdym mieście powiatowem, w każdej osadzie, lub znaczniejszej wsi będzie znajdował się choć jeden notariusz, do którego mogliby zgłaszać się miejscowi i okoliczni mieszkańcy. Do tego jeszcze odległego czasu, nadanie notariuszom prawa sporządzenia aktów dotyczących dóbr nieruchomości nie może jeszcze pomagać skutecznie usunięciu niepewności praw do dóbr nieruchomości i zatamowaniu posiadania dóbr bez aktów ustalenia.

Do rzędu środków jakie mogą być przedsięwzięte w tym względzie, należy zaliczyć przedewszystkiem ustanowienie w każdym powiecie takiej władzy rządowej, która obowiązana by była sporządzać i zatwierdzać akta dotyczące dóbr nieruchomości tego powiatu wraz z miastem, na wszelkie sumy, z zachowaniem zarazem przepisu o dopuszczeniu sporządzania aktów notarialnie i w innych miejscach z zastrzeżeniem, aby takie akta zatwierdzone były tylko w powiatowem mieście, według znajdowania się dóbr. Wrazie przedsięwzięcia tego środka, można by niezawodnie spodziewać się zupełnego skutku w tej sprawie. Najznaczniejszą liczbą właścicieli danej miejscowości ciągle znajduje się w powiecie i dla tego interesowana jest w tem, aby instytucja sporządzająca i zatwierdzająca akta dotyczące dóbr nieruchomości znajdowała się nie dalek jak w mieście powiatowem, przejazd do którego zwykle nie jest dla nich połączony z znaczną stratą czasu i pieniędzy, jeżeli nie będą w konieczności dla jednego i tego samego ustalenia jeżdżenia tam kilka razy. Właściciele nie mieszkający w samym powiecie, albo mają stale miejsce zamieszkania w takich miejscach, gdzie im łatwo jest udać się do notariusza dla sporządzenia aktu, albo należą do liczby osób za-

*) Patrz Nr. 123 Dzien. Waroz.

możnych, dla których rozechody na przejazd do miejsca zamieszkania notariusza dla sporządzenia aktu i połączenia z tem strata czasu nie stanowią wiele.

Ale ponieważ w obecnym czasie nieomal nie jest możliwe ustanowienie w każdym powiecie władzy rządowej obowiązanej sporządzać i zatwierdzać akta na wszelką sumę dotyczącą dóbr nieruchomości, znajdujących się w powiecie, przeto koniecznym jest wynaleźć nie innych środków dla ułatwienia osobom prywatnym możności ustalenia ich praw do dóbr nieruchomości. W tym celu trzeba dostarczyć właścicielowi ziemskiemu możność sporządzania bez trudności chociaż takich aktów dotyczących nieruchomości, które by były równie ważne, jak akta sporządzane obecnie przez notariuszów. Mając na uwadze że akta notarialne dotyczące dóbr nieruchomości, stosownie do wyżej przytoczonego określenia ich prawnego znaczenia, są tylko projektami aktów hipotecznych, na których poświadczona jest tożsamość osób i zdolność do działań prawnych stron, nie można żądać od tych ostatnich, ażeby dla sporządzenia podobnych projektów przedsiębrały tak znaczne przejazdy i rozechody, jak dla zupełnego ustalenia swych praw.

W tym celu należy dopuścić sporządzanie projektów aktów prywatnie, z zastrzeżeniem, aby ich wiarogodność, tożsamość osób i zdolność do działań prawnych stron, były poświadczone przez notariusza lub sędziego pokoju.

Dla tego w art. 102—110 zaprojektowane są ułatwienia w istniejącej drodze sporządzania aktów dotyczących nieruchomości, które okazały się niezbędnymi w interesie swobodnego obiegu kapitałów zawierających się w własności nieruchomości, a które zarazem można było dopuścić bez szkody, tak dla pewności ustanowionych przez te akta praw, jak i dla wiarogodności samych aktów.

13. Zapisanie ustaleń w ogóle.

Artykuły projektu. 111. Ustalenie prawa dopuszcza się nie inaczej, jak po przesłuchaniu: 1) że ustalone prawo zapisane jest w księdze na tę osobę od której przechodzi; 2) że według księgi hipotecznej niema przeszkód do alienowania lub ograniczenia praw; 3) że w projekcie aktu ustalenia nie zawiera się nic przeciwnego prawom, zabezpieczającym moralność i honor osób prywatnych; 4) o tożsamości osób i zdolności do działań prawnych stron. 112. Ustalenie prawa do dóbr na żądanie osoby nabywającej to prawo dopuszcza się: 1) kiedy nabycie prawa oparte jest na prawomocnej decyzji sądu, lub 2) kiedy nabywający prawo składa świadectwo o zamknięciu księgi. 113. Ustalenie prawa, kiedy takowe, według przepisów prawa lub na zasadzie umowy wymaga zezwolenia osób trzecich, dopuszcza się po złożeniu poświadczenia o tem zezwoleniu. 114. Przy ustaleniu prawa niepodzielnie na kilka osób, w księdze hipotecznej oznacza się, jaki mianowicie udział należy do każdej z nich. 115. Ustalenie prawa do dóbr, z testamentu lub na mocy spadku według samego prawa, dopuszcza się nie inaczej, jak po przesłuchaniu, że były zrobione ustanowione ogłoszenia wzywające spadkobierców i że upłynął termin, ustanowiony do zgłaszania się spadkobierców (art. 1,241 cz. 1 T. X. Zb. Pr.), 116. Zabezpieczenie długu, umorzenie którego uwarunkowane jest wypłatą w oznaczonych terminach, zapisuje się do księgi w sumie wszystkich rat wypłaty. Jeżeli dobrami zabezpieczają się oznaczone wypłaty, ale na czas nieoznaczony, to od porozumienia się stron zależy oznaczenie sumy zabezpieczenia. Jeżeli przez strony nie jest oznaczona suma zabezpieczenia, to do księgi zapisuje się suma według skapitalizowania umówionych wypłat, przyjmując stopę sześć procent rocznie.

14. Ostrzeżenia.

Artykuły projektu. 117. Ostrzeżenia zapisują się do księgi hipotecznej na mocy decyzji sądowych o zabezpieczeniu procesu (art. 619 ust. proced. eyw.) 118. W procesach i dochodzeniach skarbku, ostrzeżenia zapisują się do księgi hipotecznej, tak za decyzjami sądowymi, jak i na żądanie władz rządowych, oraz na zasadzie wydrukowanych w „Gazecie Senackiej” ogłoszeń o położeniu aresztu przez skarb.

15. Zamknięcie księgi hipotecznej.

Artykuły projektu. 119. Właściciel dóbr może zamknąć księgę hipoteczną, zrzec się prawa alienowania dóbr, obciążania ich długami i ustanawiania ograniczenia prawa własności. 120. Na dowód zamknięcia księgi hipotecznej, właścicielowi wydaje się świadectwo. 121. Do czasu zwrotu wydziałowi hipotecznemu świadectwa o zamknięciu księgi, nie może być zapisana do księgi hipotecznej żadna umowa dotycząca dóbr. 122. Zamknięcie księgi nie przeszkadza zapisywaniu do księgi hipotecznej ostrzeżeń na zasadzie art. 116 i 117-go. 123. Świadectwo o zamknięciu księgi może być oddane przez właściciela, dla złożenia wydziałowi hipotecznemu, tej osobie, na rzecz której właściciel ustanawia prawo do dóbr. Oddanie to poświadcza się napisem na samem świadectwie zarejestrowanym u notariusza. 124. Po złożeniu do wydziału hipotecznego świadectwa o zamknięciu księgi, oddanego na zasadzie art. 123, prawo do dóbr nieruchomości ustala się na nabywcę, bez oddzielnego oznajmienia o tem właścicielowi. (d. c. n.)

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.
Paryż. 24 czerwca. Zapewniają, że komisja budżetowa zamierza zaproponować zmniejszenie corocznego umarzenia do 150 milionów fr., dla uniknięcia tworzenia nowych podatków. List p. Montalivet, byłego ministra Ludwika-Filipa, zaleca rzezpospolite zachowawczą.
Berlin, 24 czerwca. Według dziennika Post, sąd wojenny nad kapitanem marynarki Wernerem, dowódcą eskadry niemieckiej pod Kartagą, skazał go na karę aresztu.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Deutsche Reichsanzeiger zamieszcza następujące wiadomości. „Ems, 18 czerwca. Najjaśniejszy Cesarz Niemiecki i Król Pruski byli onegdaj wraz z Najjaśniejszym Cesarzem Wszech Rosji w teatrze Culbrhausu, gdzie podczas obecnego sezonu dają przedstawienia francuskiej i niemieckiej trupy operowej, przybyłe z Strasburga. Wczoraj był obiad u Cesarza Aleksandra, który z rana odwiedził Najjaśniejszą Cesarzową Augustę w Koblenji. Dziś o godzinie 11 z rana przybyli do Ems Najjaśniejszy Król Niderlandzki i Jego Królewska Wysokość Wielki Książę Saski i byli przyjęci na stacji przez Najjaśniejszego Cesarza Niemieckiego i Króla Pruskiego, oraz przez Najjaśniejszego Cesarza Aleksandra.”

* Międzynarodowa wystawa rolnicza urządzona w wolnym mieście Bremen, przyciągnęła ogromny napływ zwiedzających ją ze wszystkich części Niemiec i z zagranicy. Pomędzy wysoko położonymi osobami, które przybyły na wystawę, znajdowali się: książę następca tronu niemieckiego, król saski, wielki książę meklemburgski i inni książęta niemieccy. Na uczenie wydanej przez senat rzeczypospolitej hanzeatyckiej, wnoszone patriotyczne toasty; książę Fryderyk Wilhelm przy tościach wnieśliom za pomyślność miasta Bremen, nie zaniedbał położyć nacisku na pokojowe znaczenie wystawy. „Dziękuję wystawcom zagranicznym, — powiedział książę, — i proszę ażeby znieśli z sobą do ojczyzny to przekonanie, iż nigdzie bardziej jak w odbudowanym cesarstwie niemieckim nie żywią gorętszego i szerszego pragnienia, prowadzenia, pod hasłem pokoju niezachmurzonego, prac cywilizacji.”

* Rozporządzenie gubernatora paryskiego, generała Ladmirałt, o zawieszeniu na dwa tygodnie dzienników Pays, Rappel i XIX Siècle, oparte jest dla nich wszystkich na jednym i tem samym motywie, to jest na zamieszczeniu w nich, 13 czerwca, artykułów jawnie podniecających do nienawiści jednych obywateli przeciwko drugim i do zakłócenia spokoju publicznej. Dla objaśnienia dodaje dzienniki półurzędowe, że Rappel i XIX Siècle okazały się winnymi takiego przestępstwa tylko przez to, iż niezręcznie opisały zajścia na stacji św. Łazarza. Ze wszystkiego widać, że ministrowi spraw wewnętrznych było bardzo trudno wynaleźć pozór do zawieszenia, jednocześnie z gazetą bonapartystowską, jeszcze dwóch gazet republikanckich.

* Moniteur Universel usiłuje usprawiedliwić rząd francuzki z oskarżenia go o współnictwo z karlistami. „Rząd marszałka Mac-Mahona, powiada organ wspomniany, zachował w Hiszpanji politykę p. Thiersa, bez żadnej zmiany. Wiadomo jest zresztą powszechnie, że w ostatnich już czasach gabinet wersalski otrzymał od karlistów zażalenie nader żywe, z powodu sposobu w jaki władze francuzkie pojmowały i zachowywały neutralność względem nich właśnie. Karliści zarzucali im mianowicie, iż pozwalały przeprowadzać przez terytorjum Francji działa przeznaczone dla armji Serrana, wówczas gdy konfiskowały bez miłosierdzia wszelkie materiały i rekwiizyta wojenne przeznaczone dla armji Don Karłosa. Nakoniec, czyż to nie jest widocznym że ogólna postawa Francji względem Hiszpanji jest taką samą jaka i całej Europy? Zresztą, dodaje Moniteur, nasze stosunki z rządem księcia de la Torre są bardzo dobre i bierze nas chęć powiedzieć nawet, że w sprawach dotyczących Hiszpanji, republikanie w Madrycie są mniej wymagający od republikanów paryskich.”

* Dziennik Evenement twierdzi, iż pomimo tajemniccy jaką komisja trzylizustu postanowiła otaczać swoje obrady, zdołał jednak pochwycić kilka niedyskretnych zwierzeń z piątkowego posiedzenia tej komisji. Według tego dziennika, większość przyłączy się do wniosku Kazimierza Perier, zmodyfikowanego w następujący sposób: Art. 1. Rząd Francji składa się z dwóch izb. Art. 2. Władza wykonawcza spełniana będzie przez prezydenta rzeczypospolitej. Nakoniec, zdaniem Evenement, prawica złoży do tego wniosku poprawkę następującą: Art. 1. Rząd Francji składa się z dwóch izb. Art. 2. Marszałek Mac-Mahon jest naczelnikiem władzy wykonawczej.

* Oesterreichische Correspondenz z 15 czerwca donosi, że w końcu czerwca przybędzie do Wiednia ruska deputacja z dwoma generałami, dla powinszowania Cesarzowi Franciszkowi-Józefowi z powodu dwunastolecia szlacheństwa do rządu kawalerów orderu św. Wielkiego Męczennika Jerzego.

* Jeden z dzienników wychodzących w Gratz, zapewnia, iż według wiadomości z dobrego źródła, biskupi z Seckau i z Lavant postanowili nie stawiać żadnych przeszkód i nie kępować w niczem wykonywania nowych praw wyznaniowych. Wiedeńska Presse nie wątpi już teraz, że wszyscy biskupi austriaccy postąpią w taki sam sposób.

* Wybory we Włoszech wciąż są bardzo pomyślne dla stronnictwa liberalnego. I w Turynie także, klerykałni zostali pobici i mała bardzo liczba głosów zdołała znaleźć dla kandydatów swoich.

* Z Madrytu pod dniem 21 czerwca donoszą: Mowa marszałka Serrano miana na wystawie narodowej, oświadcza, iż polityka rządu zależy na uzyskaniu pokoju, w celu, ażeby kraj mógł się uorganizować swobodnie.

* Z Lizbony pod d. 20 czerwca donoszą: Dzienniki portugalskie ogłaszają, że władze hiszpańskie w Caeceres, wysłały wojsko na terytorjum portugalskie dla po-

szukiwania tam swoich zbiegów, wbrew traktatom.

* Dzienniki rumuńskie przemawiają żywo za prawem swojego rządu do zawierania traktatów handlowych a państwami zagranicznymi bezpośrednio i bez wpływu Porty. Przedstawiają one że interes ekonomiczne Turcji i ich kraju, nie tylko są zupełnie różne, lecz bardzo często, wprost sobie przeciwne nawet. Przypominają że Turcja trzyma się w swojej polityce handlowej systemu protekcyjnego, podczas gdy warunki materialne w jakich znajduje się Rumunia, jako kraj przeważnie rolniczy, nakazują jej zachowywanie swobody handlowej. Idzie tylko o to, czy rządy zagraniczne przyznają Rumunii prawo zawierania wprost z niemi traktatów handlowych, których potrzeba jest tem naglejszą, iż Turcja ogłosiła wszystkie swoje traktaty handlowe jako upływające w roku przyszłym. Dziennik wychodzący w Bukareszcie Rumunia, zapewnia, iż kwestja ta badana jest obecnie w kancelariach zagranicznych i wyraża nadzieję, że zostanie uregulowana przez mocarstwa poręczające, w duchu pomyślnym dla rządu rumuńskiego.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* Wersal, 22 czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, toczyły się dalsze obrady nad projektem do prawa w przedmiocie organizacji władz municypalnych. Wniosek lewicy, nadający rządowi prawo rozwiązywania rad municypalnych, wkładając nań jednocześnie obowiązek zarządzania w podobnych wypadkach po upływie pół roku nowych wyborów, odrzucony został 366. głosami przeciwko 311 i postanowiono następnie odbyć trzeci odczyt prawa municypalnego. Na jutrzejszym porządku dziennym znajduje się drugi odczyt projektu do prawa o wyborach politycznych. — Komisja trzydziestu zajęta była na dzisiejszem swem posiedzeniu rozpoznaniem wniosku p. Kazimierz Périer. Deputowany Tarteron (legitymista) przemawiał za koniecznością przywrócenia monarchji, przyczem rozwijał zdanie, iż za pomocą układów pomiędzy królem i reprezentacją narodową, można będzie ułożyć konstytucję. Ajencia Havas powiada, iż z postępowania p. Tarteron można wnosić, że hr. Chambord zamierza przybrać w przyszłości postawę bardziej konstytucyjną. Deputowany Ventavon popierał następnie wniosek p. Lambert de St. Croix. Komisja nie powzięła jeszcze żadnej decyzji.

* Santander, 22 czerwca. Karliści sciągali kontrybucje w pieniądzech i koniach w Aguera i wsiach położonych na granicy Asturji. Dowódca karlistowski Dorregaray otrzymał znaczne posiłki w ludziach, oraz w działach z Guipuzcoa. Dowódca karlistowski Partades, który ukazał się w pobliżu Miranda, odparty został z znacznymi stratami.

* Peszt, 23 czerwca. Stronnictwo Deaka oświadczyło się na dzisiejszej swej konferencji zgodnie z życzeniem rządu za odroczeniem opracowanego przez komisję izby deputowanych projektu do prawa w przedmiocie zaprowadzenia w Węgrzech obowiązkowych służb cywilnych, gdyż rząd do następnej seji izby przygotowuje sam właściwy projekt do prawa.

* Londyn, 22 czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej, deputowany Sandford interpelował gabinet w przedmiocie uznania rządu hiszpańskiego. Podsekretarz stanu wydziału spraw zagranicznych, p. Bourke odpowiedział, iż rząd angielski życzy sobie nie odwiekać uznania rządu hiszpańskiego, z powodu, że dąży bezustannie do niesienia wszelkiej możliwej pomocy moralnej wszystkim tym, którzy starają się o utrzymanie spokojności publicznej, stawiając rewolucji i reakcji pewnego rodzaju opór konstytucyjny. Lecz ze względu na obecne położenie rzeczy, zdaje się stosownem odroczenie formalnego uznania do chwili, w której reorganizacja rządu hiszpańskiego nabędzie większej stałości.

* W Filadelfji zgromadzeni reprezentanci wszystkich Stanów Ameryki obradowali w końcu maja nad sposobami doprowadzenia do skutku zamierzonej wystawy powszechnej. Komitet finansowy obliczył, że fundusz na urządzenie wystawy dotąd zgromadzony wynosi już 4,405,200 dolarów. Suma ta składa się z ofiar rozmaitych Stanów i miast Unii. Stan Pensylwanji zobowiązał się dać milion dolarów na postawienie stałego budynku, który po zamknięciu wystawy będzie mógł być użyty na inne cele. Na budynek wystawowy, miasto Filadelfia zawotowało również 500,000 dol., a nadto 200,000 dol. na wystawę kwiatów i roślin oraz 800,000 dol. na galerje maszyn. Pierwotnie kosztą wystawy obliczone były na 8,750,000 dol., lecz z powodu odrzucenia bilu i ubytku 3 milionów dolarów, komitet porobił znaczne redukcje w wydatkach. Mimo to jednak, brak jeszcze 2,800,000 dolarów do ukończenia potrzebnego funduszu. Roboty wszakże około budowy gmachu wystawy rozpoczęła się bezwzględnie, skoro tylko nowy plan jego, zastosowany do zmniejszonego anszlagu wygotowany i zaakceptowany zostanie. Sam ten budynek zajmie dwadzieścia akrów gruntu i kosztować będzie w przybliżeniu około dwóch milionów dolarów, nie licząc w to wydatków na regulowanie placu, drenowanie, budowę dróg zwyczajnych i żelaznych. Na wydatki nieprzewidziane zarezerwowano 875,000 dolarów. Oddział maszyn, mający stanowić zupełnie odrębny budynek, zajmie dziesięć akrów, wystawa kwiatów i roślin półtora akra.

* Królowi Wiktorem Emmanuelowi przedstawiali się 1-go czerwca, w Kwirynalu, jak pisał z Rzymu do „Gazety Augsburgskiej“ dwaj karły z plemienia murzyńskiego Akka (pigmejczyków Herodota), których zmarły podróżnik włoski Miani zapisał, wraz z innymi

skarbami, towarzystwu jeograficznemu, oraz podoficer egipski Hussejn-Haral, który z rozkazu wice-króla, towarzyszył znanienitemu podróżnikowi podczas jego wędrówek po Afryce. Król był nader łaskawym dla karłów i długo rozmawiał z senatorem Maniscalco, który przedstawiał ich, imieniem towarzystwa jeograficznego, oraz z profesorem Pancheri, pełniącym obowiązki tłumacza. Starszy karlik—12 lub 13 lat mający, okazał się nader zmyslnym i żywym chłopcem, brat zaś jego 9 lub 10-letni, jest temperamentu więcej spokojnego, i widocznie cierpi na tęsknotę do kraju. Obaj są czarnoskórni, lecz pierwszy ma włosy czarne i kędzierzawe, a drugi jest prawie blondyn. Hussejn-Haral opowiadał interesujące szczegóły o podróżach odbytych przez niego wraz z Mianim. W Mian-Mianie, znaleźli oni ludożerców, jedzących mięso nie tylko swych wrogów, ale nawet i swych zmarłych przyjaciół i krewnych. W kraju Akasow i Tike-Tike-Hen-na, każde plemię mówi swoim narzeczem, tak iż nie podobna było ułożyć gramatyki i słownika dla ich języka. Król wynagrodził Hussejn-Harala za wierne usługi, wysładozone Mianiemu, oraz za gorliwość i uczciwość, z jakimi przechowywał i oddał, stosownie do wskazania, inne przedmioty przeznaczone dla towarzystwa jeograficznego,—medalem za zasługi cywilne, złotym zegarkiem z cyfrą V. E. z brylantów, parą rewolwerów i trzosem złotej monety. Włoski Towarzystwo jeograficzne podarowało mu, oprócz tego kosztowną szablę. Obaj karły będą się wychowywać w kolegium jezuickim w Neapolu.

* Jazda na wlocypedach. W American Register opisują, że dwaj wlocypedziści odbyli niedawno godną uwagi podróż. Odległość którą spóławodnicy mieli przejechać, od Sheffield do Plymouth, wynosi około 600 kilometrów. Jeden z nich przebiegł tę przestrzeń w cztery dni i pół.

* Nowy środek dla wytępienia gąsienic i pchły ziemnej. W ogrodzie moim, pisze w gazecie Landwirth pewien gospodarz niemiecki, gdzie uprawiane były rozmaite gatunki kapusty, zagnieździły się na tej ostatniej gąsienice w niezliczonej ilości i zagrażały jej zniszczeniem. Po długim namyśle i rozważaniu, w jaki sposób wyniszczyć ten owad szkodliwy, wpadłem na myśl zrobienia próby z naftą. Wszystkie gatunki kapusty, które uległy napadowi zostały skropione nader małą ilością nafty; po trzech dniach gąsienice zniknęły i potem już się więcej nie zjawily. Po upływie dziesięciu dni, kapusta, skropiona naftą, użyta była na kuchnię dla przekonania się, czy nie nabrała obcego smaku, lecz wcale tego nie poczuła. Wielkie szkody zrządzone przez gąsienice zasiewom rzepaku, oraz przez pchły ziemne we łnie i rzepaku, naprowadziły tegoż gospodarza na myśl, że nafta może się okazać użyteczną i w większym okresie wprost na polach. Mogące wyniknąć obawy co do drożyny tego środka są bezzasadne, albowiem pół puda jest dostateczne do skropienia całej diesiatiny. W każdym razie pozostaje jeszcze do rozstrzygnięcia pytanie, jak w sposób najskuteczniejszy ma być zachowywany ten środek przy najmniej trudnościach i kosztach. Autor spostrzeżenia uznał za właściwe co następuje: brać na każdą diesiatinę do 12 czwartki suchej ziemi, zmieszać z nią naftę i posypać tą mieszaniną pola.

Redaktor, Mikołaj Berg.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Dyrekcja Towarzystwa Drogi Żelaznej Nadwiślańskiej.

Ma honor podać do wiadomości, że na posiedzeniach pierwszego Ogólnego Zgromadzenia Akcjonarjuszy Drogi Nadwiślańskiej, odbytych dnia 28 kwietnia (10 maja), 12 (24) maja i 26 maja (7 czerwca) r. b. większością głosów w ustawie przepisanej, zapadły decyzje następujące:

- 1. Sprawdzono rzeczywistość uskuteczniionych w gotowości wniosków na akcje.
2. Sprawdzono prawa akcjonarjusów, na podstawie wydanych im świadectw tymczasowych do uczestniczenia w Ogólnem Zgromadzeniu.
3. Wybrano na Dyrektorów: A. Arcimowicza, L. Kronenberga, K. Rudnickiego i Hr. J. Zamoryskiego, oraz na zastępców Dyrektorów: L. Goldstana, M. Horwita, S. Kronenberga i L. Kronenberga (syna).
4. Wyznaczono termin zwołania 2-go Ogólnego Zgromadzenia Akcjonarjusów w najpóźniej za 4 miesiące od daty 12 (24) maja, z warunkiem aby przynajmniej na trzy tygodnie przedtem Dyrekcja zawezwała akcjonarjusów drogą obwieszeń w gazetach do przejrzenia w swojej biurze przygotowawczego planu działań ze wszystkimi aneksami.
5. Poruczone Dyrekcji wypracowanie: a) planu działań mających na celu urczywistnienie przedsięwzięcia, który przedstawiany będzie pod rozpoznanie i zatwierdzenie drugiego Ogólnego Zgromadzenia; b) projektu wykonawczego budowy drogi i wszystkich jej przynależności, oraz zgodnego z projektem kosztorysu wykonawczego, mających być przedstawionemi do zatwierdzenia Ministrowi Komunikacji. 3,758.

Bank Handlowy w Warszawie.

Podaje do wiadomości, że poczynając od dnia 1 (13) lipca r. b., uskutecznić będzie wypłatę kuponu lipcowego od akcji Wielkiego Towarzystwa Dróg Żelaznych Rosyjskich. Dywidenda za rok ubiegły ustanowioną została na kop. 67 od każdej akcji, wartość zatem kuponu lipcowego wynosi rs. 3 kop. 12 1/2 metalicznych, z doliczeniem 67 kop. kredytowych. 3,735.

Warszawa dnia 13 (25) czerwca.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — Dziś, we czwartek, komedia w 5-ciu aktach (7-u obrazach), Miłość ubogiego młodzieńca, — (po ośmiu teatrach rozmaitości). — Początek o godzinie 8-ej. TEATR LETNI W OGRODZIE SASKIM. — Dziś, we czwar-

tek, opera w 4-oh aktach (akt 1-y w dwóch obrazach), Straszny Dwór. — Początek o godzinie 8-ej. — Jutro, w piątek, komedje: Kuzynki; 1-y raz, Miłe złoże początki; Synalek. — Wczoraj, było osób 380.

DOLINA SKZWAJCARSKA. — Dziś, we czwartek, koncert w ogrodzie orkiestry warszawskiej pod dyrekcją Lewandowskiego i Kuhwe, ze współdziałaniem orkiestry lejbgwardji Litewskiego pułku, — na zakończenie wspaniały fajerwerk. — Początek o godzinie 5 1/2. — Cena wejścia kop. 20.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego). — Otwarty w niedziele bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta codziennie, od godziny 11-ej rano do godziny 6-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

ALHAMBRA (przy ulicy Miodowej). — Towarzystwo artystów dramatycznych pod dyrekcją Anasztaza Trappo. — Dziś, we czwartek, tragedja Otello. — Początek o godzinie 8-ej.

W LETNIM TEATRZE OGRODU „ELDORADO“ (przy ulicy Długiej Nr. 586). — Towarzystwo artystów dramatycznych pod dyrekcją Józefa Texla. — Dziś, we czwartek, komedja Pracownicy próżniacy; — scena z opery Hrabina. — Początek o godzinie 8-ej.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — Dziś i codziennie, Koncert śpiewaków z Londynu i Wiednia. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 45.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — Letni Cyrk braoi Godfroy. — Dziś i codziennie, Wielkie przedstawienie wyzszej szkoły jazdy, gimnastyki, tresowania koni, oraz scen komicznych i mimicznych i t. p. — Początek o godzinie 8-ej.

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi). Pociąg pospieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór. Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano. Przychodzą (na Pragę) o godz. 6 z rana i o godz. 7 min 5 wieczór.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy: Pociąg pospieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano. Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 10 rano. Pociąg osobowy - miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 18 po południu (dochodzi tylko do Petrkowa). Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: pospiesznym o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowym o godz. 11 min. 10 z rana. Przychodzą do Warszawy: Pospieszny o godz. 8 min. 22 wieczorem. Osobowy o godz. 5 min. 26 po południu. Miejscowy (z Petrkowa) o godz. 10 min. 5 z rana.

* W dniu 12 (24) bież. mies. i roku, oborych w 8-mia cywilnych szpitalach: przybyło 94, wyszło 73, zmarło 3, pozostało 1421 (mężczyzn 653, kobiet 768), z nich w szpitalu starożakonych: mężczyzn 128, kobiet 175.

Przyjechali: — Jenerał-major Kartanow, i rzeczywiści radcowie stanu: Morytz, z St. Petersburga, Szebelalski, z Suwałk; — Jks. biskup djeczijski sandomierskiej Juszyński, i prałat katedralny Bulinski, z Sandomierza.

Wyjechali: — Jenerał-adjutant Krzyżanowski, i tajni radcowie: Markus, do St. Petersburga, Mianowski, do Włoch, Arcimowicz, do Karlsbadu; — rzeczywisty radca stanu Kawos, do Wiednia.

Ceny Targowe.

dnia 12 (24) Czerwca 1874 roku.

Table with columns: RODZAJ PRODUKTOW, Czwartek, Korzec od — de. Rows include: Pszenica 242 funtów smol. i ordyn., Żyto 332, Jęczmień 21 i 4-ro rzędowy, Owies, J ar z y n y: Kartofle, Siano pud, Słoma.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 13 (25) Czerwca 1874 ro. u.

Table with columns: Weksle, Żądano | Płacono. Rows include: Berlin, Gdańsk, Hamburg, Londyn, Paryż, Wiedeń, Petersburg, Moskwa.

Table with columns: Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych. Rows include: Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego, Obligacje Główn. Tow. Ros., Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied., Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę, Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydż. za rs. 100, Akcje drogi żelaznej Warsz.-Torop., Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej, Akcje drogi żelaznej fabr. Łódzkiej za rs. 100, Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs., Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100, Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250, Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rs. 125, Akcje Towarz. Łaziemek i Łazni rs. 500, Papiery Publiczne (bez wartości kuponów), Listy Zastawne III-go Okresu Serji piarwszej za rs. 100, Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 1/2, Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 2/3, 5% Listy Zastawne miasta Warszawy rs. 1 k. 16 1/2, 5% Listy Zastawne miasta Łodzi 4), Listy likwidacyjne za rs. 100 3), 5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100, i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100, Bilety Banku Cps. Ros. z r. 1860 za rs. 100, Metaliki Lutowa za rs. 100, Sierpniowe za rs. 100, Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100, 1866 rs. 100, ditto ostoplowana, ditto ostoplowana, 5% Listy Zastawne Rosyjskie.

1) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. — k. 3 1/2. 2) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. — k. 4 1/2. 3) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. 16 1/2. 4) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. — k. 7 1/2. 5) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. — k. 2 1/2.

